

6

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

5 : **Bevrijding**

12 : **Jezus Christus -
de goede Herder**

20 : **Handelen en
God laten werken**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Christus' gebed tot de Vader (10)	4
■ Bijbel praktisch	
Bevrijding	5
Jezus Christus – de goede Herder	12
Handelen en God laten werken.....	20
■ Aan de Slag:	
Puzzel	10
Actueel.....	11
Ogenblik.....	25
■ Stof tot nadenken	
Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?	18
■ Bijbelstudie	
1 Timotheüs	26
■ Q&A	
Is de doodstraf 'Christelijk'?	27
■ Goede boodschap	
'Jezus Christus' - Redder en Heere.....	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Kevin Carden
Bladzijde 2 © Sergey Volkov
Bladzijde 6 © BillionPhotos.com
Bladzijde 7 © exclusive-design
Bladzijde 9 © Trueffelpix
Bladzijde 12 © Federico Magoni

Bladzijde 14 © Bergringfoto
Bladzijde 16 © OceanProd
Bladzijde 17 © Balazs
Bladzijde 20 © Mila Supinskaya
Bladzijde 21 © peshkova
Bladzijde 22 © sergejson

Bladzijde 23 © Neiron Photo
Bladzijde 24 © James Steidl
Bladzijde 26 © BillionPhotos.com
Bladzijde 28 © wetzka
Bladzijde 31 © DimaBerlin
Bladzijde 32 © Kevin Carden

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste jongeren,

Iedereen kent wel het gevoel van ergens naar uitkijken. Naar een goed cijfer, naar herstel van ziekte, of naar een ontmoeting... Deze voorbeelden drukken een verlangen uit naar iets positiefs, maar onzeker. We gebruiken hiervoor het woord hopen.

Dit woord in deze vorm komt niet zo vaak in de Bijbel voor. Een paar keer bijvoorbeeld, wordt er gesproken over de hoop iemand weer te zien.

De Bijbel spreekt echter vaak van een andere vorm. Een vorm die niet onzeker is maar uniek en krachtig en geworteld in de Heere Jezus Christus en de zekerheid van Zijn volbrachte werk! In Romeinen 8:24 kun je van deze hoop een definitie lezen. In Hebreëën 6:19 wordt ze zelfs 'een anker voor de ziel' genoemd - iets onwrikbaars.

Een Christen heeft veel om naar uit te kijken, maar de kern van onze verwachting is een Persoon: 'de Heere Jezus Christus, onze hoop' (1 Timotheüs 1:1b). Hij is 'de hoop op de heerlijkheid' (Kol. 1:27).

Kun jij ook zeggen: "De Heere Jezus Christus is mijn vaste hoop!"?

Dat dit nummer jou mag doen verlangen naar Hem in het vaste vooruitzicht van het geloof!

allert knapper

'En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen' (Johannes 17:26).

In dit bijzonder unieke gebed uitte de Heere Jezus Zijn bijzondere verlangen voor Zijn discipelen én voor hen die door hun woord in Hem zouden geloven, met de woorden 'opdat zij (...) zijn'. Deze paar woorden zijn in het Grieks slechts één woord, dat in het Evangelie van Johannes zevenmaal voorkomt en alleen in dit gebed! 'Opdat zij één zijn'; 'opdat zij geheiligd zijn'; 'opdat zij volmaakt zijn tot één'; en 'opdat zij mogen zijn waar Ik ben'. Christus' verlangens dagen ons uit om altijd beschikbaar te zijn voor Hem.

- (1) 'Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, *opdat zij één (zullen) zijn zoals Wij*' (vs. 11): eenheid in wezen.
- (2) 'Ik heilig Mijzelf voor hen, *opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid*' (vs. 19). Christus in de hemel is volledig toegewijd aan de zorg voor de Zijnen; dat zij volledig apart gezet zullen zijn voor Hem door de waarheid, niet door menselijke methoden: eenheid in heiligheid.
- (3) '*Opdat zij allen één (zullen) zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U*' (vs. 21): eenheid in weerspiegeling.
- (4) '*Opdat ook zij in Ons één (zullen) zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt*' (vs. 21): eenheid in getuigenis.
- (5) 'En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U mij gegeven hebt, *opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn*' (vs. 22): eenheid in uiting.

(6) 'Ik in hen, en U in Mij, *opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad*' (vs. 23): eenheid in volmaaktheid.

(7) 'Vader, Ik wil *dat* waar Ik ben, ook zij bij Mij *zijn* die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld' (vs. 24): eenheid in eeuwige liefde.

Amen, kom, Heere Jezus!

A.E. Bouter

Christus' gebed tot de Vader

10

Geloof voor pasbekeerden (12):

Bevrijding uit de macht van de zonde?

De artikelenserie 'Geloof voor pasbekeerden' richt zich tot Christenen die pas onlangs tot geloof en bekering gekomen zijn. Dat kunnen kinderen en jongeren zijn, maar ook wel oudere mensen. Voor hen willen we af en toe artikelen plaatsen die belangrijke fundamentele vragen en thema's behandelen. Het gaat niet om begripsverklaringen – daar zijn de artikelen te kort voor. Maar wel willen we enkele waarheden doorgeven die het fundament van het geloof vormen.

In een vorig nummer van deze serie artikelen hebben we gezien dat de leer van de zogenaamde erfzonde inderdaad in overeenstemming is met de Bijbel. Nu komen er echter andere vragen op: Hoe kom ik van deze zondige natuur af? Hoe kan ik deze natuur afleggen? Kan God me deze boze natuur misschien vergeven? We ervaren allemaal dat die een permanente moeilijkheid voor ons betekent.

Dronkenlappen – drinken

Het antwoord op de laatste vraag luidt:

'Nee, zo werkt het niet.' Om die reden vertel ik een oud verhaal. Een man had zich voor de zoveelste keer in een café laten vollopen met alcohol. Laat in de avond kwam hij thuis. Hij bevond zich in een toestand waarin hij geen meester meer was over zijn zinnen. Zo kwam het dat hij zijn vrouw, die biddend thuis op hem wachtte, bruto

sloeg. Nadat hij zich op die manier had 'afgereageerd', ging hij zijn slaapkamer in en sliep zijn roes uit.

De volgende morgen herinnerde hij zich wat hij die nacht had gedaan. Hij ging berouwvol naar zijn vrouw toe en zei tegen haar: "Vergeef me alsjeblieft dat ik een dronkaard ben." De vrouw antwoordde hem: 'Ik vergeef je dat je

hebt gedronken. Ik vergeef je ook dat je me hebt geslagen. Maar dat je een dronkaard bent, dat moet ik veroordelen.'

Zondige natuur – begane zonden

Deze gebeurtenis toont het belangrijke verschil aan tussen begane zonden en de zondige natuur. De man heeft gezondigd door te veel te hebben gedronken en daarna zijn vrouw te hebben geslagen. Dat waren begane zonden. Het feit dat hij een dronkaard is, is daarentegen geen daad, maar geeft de

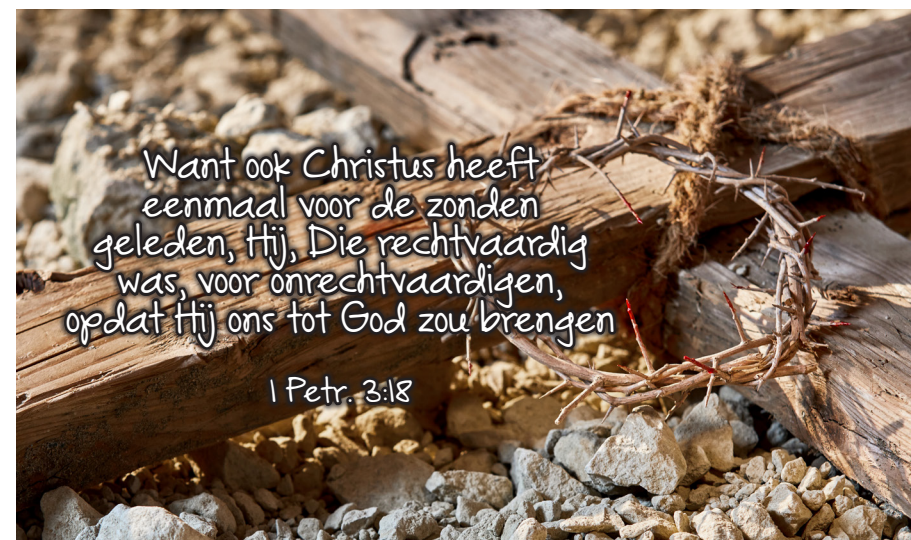
oorzaak van het drinken en slaan aan. Dat zouden we kunnen vergelijken met de zondige natuur waaruit de zonden voortkomen.

God kan ons zonden vergeven, omdat de Heere Jezus daarvoor de straf op Zich heeft genomen toen Hij aan het kruis stierf: 'Die Zelf onze zonden in Zijn

lichaam gedragen heeft op het hout' (...) (1 Petr. 2:24). Paulus schrijft over Jezus Christus: 'In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen' (Ef. 1:7). Voor elke zonde die we begaan, heeft de Heere Jezus aan het kruis de straf gedragen en betaald. Daarom kan God deze zonden vergeven.

Oordeel over de zondige natuur

Hoe heeft God ons dan wat onze zondige natuur aangaat, kunnen helpen? Hij heeft ze veroordeeld en het doods-vonnis erover uitgesproken. Als God dit vonnis direct aan ons zou hebben voltrokken, zouden we allen gestorven en veroemd zijn. Opnieuw is het de Heere Jezus Die ons voor de aandacht komt.

Maar een zondige natuur kan God niet vergeven. Ze is zondig en blijft zondig. Dit is in het voorbeeld van de dronkaard anders, omdat hij geen dronkaard meer zou zijn als hij zou stoppen met drinken. De oude natuur daarentegen kan haar karakter niet veranderen.

God houdt ons echter ook niet verantwoordelijk voor deze zondige natuur. Toch moet er wat gebeuren, opdat ze ons niet langer beheerst en we God met overgave kunnen liefhebben en dienen.

De Heere Jezus werd door God voor onze zondige natuur veroordeeld. De apostel Paulus brengt dat in de Romeinenbrief ter sprake: 'Hij heeft Zijn eigen Zoon gezonden in een gedaante gelijk aan het zondige vlees en dat omwille van de zonde, en de zonde veroordeeld in het vlees' (Rom. 8:3).

Wij zijn met Christus gestorven

Dat betekent: om onze zondige natuur in overeenstemming met Gods rechtvaardige eisen te kunnen aanpakken, moest een mens plaatsvervangend het

oordeel van God ondergaan. Daar was onze Redder toe bereid.

Hij kwam met een menselijke natuur, zoals ook wij een menselijke natuur bezitten.

Bij ons is dat het vlees (menselijke natuur) van de zonde, omdat in ons mens-zijn 'niets goeds woont' (Rom. 7:18). Bij Christus was het daartegenover 'slechts' in een gedaante gelijk aan dit zondige vlees (menselijke natuur). Hij was zonder zonde, bezat echter een menselijke natuur, zoals ook wij een menselijke natuur hebben. De Heere Jezus werd aan het kruis door God veroordeeld voor onze zondige natuur (zondige vlees).

Hoe ging dat? Door het sterven! van de Heere Jezus. Want als een zondige natuur niet kan worden vergeven, is er maar één oplossing: ze moet sterven. En juist dat heeft de Heere Jezus gedaan. Hij stierf voor de zonde (Rom. 6:10; natuurlijk niet voor die van Hemzelf, want Hij is zonder zonde). En toen Hij stierf, stierven wij (geestelijk gezien) met Hem (Rom. 6:2-5, 8). Met andere woorden: wij zijn door Christus' dood voor God rechtvaardig. Als Hij nu naar ons kijkt, dan ziet Hij mensen die gestorven zijn. Daarom kan de apostel Paulus in Romeinen 6:8 schrijven dat wij met Christus gestorven zijn. Zo heeft God op een rechtvaardige wijze met onze zondige natuur afgerekend door de straf op Christus, Die zonder zonde was, te laten neerkomen.

Bevrijding uit de macht van de zonde

We hebben nu de bevrijding van de natuur van de zonde qua leer gezien.

Wij zijn met Christus gestorven. De oude mens is met Hem gekruisigd. Dat betekent echter niet dat er niet nog wat zondigs in ons is overgebleven. God noemt dit 'het vlees'. Het is het zondige vlees (vgl. Rom. 8:12-13). Daarom moet de vraag worden beantwoord hoe ik persoonlijk de bevrijding uit de macht van de zonde kan ervaren, omdat dit zondige vlees nog in mij is. Hoe ervaar ik nu op een eenvoudige manier dat de zonde niet meer over mij heerst?

Daarvoor geef ik een aantal kernpunten om over na te denken. Eigenlijk is dat immers een wezenlijk en bijzonder thema, juist voor jonge gelovigen. Daarom moeten we dat op een later tijdstip eens uitvoeriger behandelen.

- Een dode reageert niet meer op aanvallen en prikkels. Niet alleen kan een dode niet meer worden veroordeeld, maar ook niet meer tot zonde worden verleid. Noch satan noch de zonde hebben macht over doden. Dat betekent voor ons: 'Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde' (Rom. 6:11). Als er zich dus iets voordoet wat mij tot zonde verleidt, kan ik biddend tegen de Heere over de zonde zeggen: Ik ben dood, mijn zondige natuur is in het oordeel van God gekomen, en is dood. 'Jij' (zonde) hebt geen macht meer over mij.
- De volgende gedachte heeft mij als jongere erg geholpen: ik ben niet meer verplicht om te zondigen. We kunnen echter als gelovige nog zon-

digen, omdat het vlees nog in ons is. Maar we zijn niet meer verplicht om te zondigen omdat er recht is gesproken over deze zondige natuur en wij met Christus zijn gestorven. Als de zonde komt, kunnen we met recht zeggen: "Ik ben niet meer verplicht om die te volgen!" Een ongelovige kan de zonde niet ontwijken. Maar iemand die Jezus Christus als Redder heeft aangenomen, en daarom met Christus is gestorven, is niet meer verplicht om zonden te begaan. Hij kan zeggen: "Nee, ik ben geen slaaf meer van de zonde, maar slaaf van de gerechtigheid. De zonde heeft geen macht meer over mij!"

- Romeinen 6:11 gaat echter nog verder: '(...) maar levend voor God in Christus Jezus onze Heere'. We hebben een nieuwe natuur, God heeft ons eeuwig leven geschonken. Dit nieuwe leven wil tot wasdom komen en God dienen. Daarvoor is het nodig om ons bezig te houden met het goede, d.w.z. met de Persoon van

de Heere Jezus Christus en met Zijn Woord. Wie dat doet en bewust naar de Heere Jezus in de hemel omhoogkijkt, zowel in momenten van geestelijk gevaar als in het dagelijks leven, die leeft voor God. Die is er zich bewust van dat hij bij de Heere Jezus hoort. Die verheugt zich om God te mogen verheerlijken en Hem van harte gehoorzaam te zijn. Wie dat wil en doet, zondigt niet. Zo heeft de zonde ten enenmale geen macht meer over hem.

Bevrijding van de aanwezigheid van de zonde

Verloste mensen bezitten het goddelijke leven, een nieuwe natuur, maar hebben ook nog de zondige natuur in zich. En dat merken ze ook – dagelijks. Maar als de Heere Jezus terugkomt om hen tot Zich te nemen, laten ze hun oude lichaam met deze zondige natuur op aarde achter. In plaats daarvan ontvangen wij een opstandingslichaam, dat zonder enig gebrek is. Onze sterfelijke lichamen zullen levend worden gemaakt (Rom. 8:11). Dan is er alleen nog het nieuwe, goddelijke leven in ons. Dat is het leven dat ons in en door Christus is geschonken.

We zullen in de toekomst niet alleen uit de macht van de zonde in ons leven zijn bevrijd. Dat kent het kind van God normaal gesproken vandaag al. Dan echter zullen we ook van de tegenwoordigheid van de zonde zijn verlost. Alles zal enkel nog heerlijkheid zijn.

Manuel Seibel

Woordzoeker

Kun jij alle Bijbelse namen in de woordzoeker vinden?

U	F	C	D	D	F	A	I	K	Z	I	H	R	V	C	W	T	L
R	K	U	H	A	N	N	A	H	U	A	N	A	K	L	E	O	A
J	B	A	V	E	M	J	X	A	I	M	E	R	E	J	H	I	D
Y	U	S	A	L	O	M	O	M	A	H	A	R	B	A	X	M	C
X	J	A	K	O	B	U	S	H	T	E	B	A	S	I	L	E	J
F	I	P	M	C	B	S	U	K	R	A	M	H	N	H	T	U	R
R	L	O	I	S	O	H	F	L	Y	G	A	R	C	P	E	O	E
L	A	N	N	A	J	D	A	W	F	V	E	B	A	A	D	L	L
G	O	I	M	O	A	N	O	R	L	V	O	A	I	I	O	T	I
J	L	T	N	J	G	L	R	R	A	V	U	J	Y	G	R	N	Y
A	I	D	Y	L	W	E	E	E	K	S	I	A	D	G	A	A	O
F	O	C	Q	D	B	R	F	A	O	A	O	S	L	X	B	I	M
Y	X	P	Y	E	P	H	C	I	H	E	S	E	G	V	F	M	L
W	M	E	K	D	J	F	K	P	I	S	I	J	M	A	D	A	V
V	B	K	S	U	R	T	E	P	H	W	R	E	H	T	S	E	G
L	A	O	L	D	E	Z	R	A	H	A	D	A	S	S	A	F	F
H	D	X	O	W	U	W	P	A	U	L	U	S	D	A	V	I	D
M	S	A	K	U	L	S	U	N	A	F	E	T	S	J	G	W	A

- ABIGAIL
- ANNA
- ELI
- ESTHER
- HADASSA
- JAKOBUS
- JOB
- LOT
- MARIA
- NOACH
- REBEKKAH
- SARAH
- ABRAHAM
- DAVID
- ELISABETH
- EVA
- HANNAH
- JEREMIA
- LEAH
- LUKAS
- MARKUS
- PAULUS
- RUTH
- STEFANUS
- ADAM
- DORKAS
- ELKANA
- EZRA
- HIZKIA
- JESAJA
- LOIS
- LYDIA
- NAOMI
- PETRUS
- SALOMO

Natste halfjaar ooit gemeten, vorige record verpulverd

De eerste helft van 2024 is het natste eerste halfjaar ooit gemeten. In de periode van januari tot en met juni viel er 570 millimeter regen. Daarmee is het vorige neerslagrecord verpulverd, dat stamde uit 2016 (501 millimeter). Gemiddeld valt er in het eerste halfjaar 326 millimeter regen, meldt Weeronline.

Zo luidde de kop en de inleidende woorden van een nieuwsitem in het Reformatorisch Dagblad op de op één na laatste dag van de maand juni 2024. Verder worden in het artikel de neerslag hoeveelheden, de temperaturen, het aantal zonuren e.d. vermeld.

Mijn gedachten werden bij het lezen van bovenstaande woorden gelijk gericht op de vraag:

'Klopt dit eigenlijk wel?'

Wordt de geschiedenis van de zondvloed die in de Bijbel beschreven wordt dan niet (meer) als historisch beschouwd? Als we de woorden uit de Bijbel lezen van wat er toen gebeurd is dan vallen de neerslaggegevens in het artikel genoemd volkomen in het niet bij de neerslaggegevens die in de Bijbel gedateerd worden vermeld:

'In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote zondvloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet. En er was regen op de aarde, veertig dagen en veertig nachten' (Genesis 7:11-12).

Ook is er sprake van een werkelijk gemeten hoeveelheid:

'Het water steeg meer en meer op de aarde, zodat alle hoge bergen die onder heel de hemel zijn, bedekt werden. Nog vijftien el daarboven steeg het water, en de bergen werden bedekt' (Genesis 7:19-20).

En:

'En het water had honderdvijftig dagen lang de overhand op de aarde' (Genesis 7:24).

Dit is de werkelijke geschiedenis van wat er 4.500 jaar geleden (het natste halfjaar ooit) met onze wereld gebeurd is. Ook hiervoor geldt:

'All the history of the World is His Story!'

Ad Massar

Jezus Christus – de goede Herder

Onze Heere Jezus Christus wordt in de Bijbel als Herder met drie onderscheiden kenmerken voorgesteld: als goede Herder, grote Herder en Opperherder.

Kenmerken	Beschrijving van de kenmerken
De goede Herder	Hij is gekomen en Mens geworden om uit liefde voor Zijn schapen Zijn leven te laten, waardoor Hij hun leven in overvloed kan geven. 'Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen' (Joh. 10:11).
De grote Herder	De uit de doden opgestane Herder, Jezus Christus, is nu in de hemel. Van daaruit is Hij uit liefde bezig voor Zijn schapen. 'De God nu van de vrede, Die de grote Herder van de schapen, onze Heere Jezus Christus, uit de doden heeft teruggebracht' (Hebr. 13:20). 'De HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets' (Ps. 23:1).
De Opperherder	Hij zal eens uit de hemel terugkomen en in heerlijkheid worden geopenbaard. Dan zal Hij diegenen belonen die in getrouwheid en uit liefde tot Hem Zijn kudde hebben gehoed. 'De oudsten (...) roep ik ertoe op (...) Hoed de kudde van God (...) En als de Opperherder verschijnt, zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen' (1 Petr. 5:1-2, 4).

'Herder en kudde' – wat wordt er bedoeld?

In Johannes 21 noemt de Heere Jezus de belangrijkste bezigheden van een herder: schapen hoeden en weiden (vs. 15-17). De herder hoedt de schapen door op ze te letten en ervoor te zorgen dat ze niets overkomt. Bij het weiden zorgt hij ervoor dat de schapen genoeg goed voedsel krijgen.

Dit beeld wordt door de Heere Jezus in Johannes 10 op Zichzelf en de gelovigen toegepast. Herder en kudde beelden uit hoe Hij de Zijnen verzorgt en hun geeft wat ze nodig hebben. Bovendien gaat Hij voor de kudde uit, en de schapen volgen Hem: wij volgen niet de een of andere persoon met een leer of mening, maar de Zoon van God. Net zoals de aardse herder ervoor zorgt dat de schapen niets overkomt,

wil deze Herder ons ervoor bewaren dat ons geloofsleven schade wordt toegebracht. 'En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken' (Joh. 10:28).

Waarin zien we de bevestiging dat de Heere Jezus de Herder is?

Aan het begin van Johannes 10 spreekt de Heere Jezus van een schaapskooi, van een speciale deur en van schapen – maar ook van dieven en rovers.

Zonder verder in detail te treden, krijgen we een kort overzicht van de betekenis van de afzonderlijke beelden: 'Maar wie door de deur naar binnen gaat, die is herder van de schapen. Voor hem doet de deurwachter open' (Joh. 10:2-3a). Daarmee zegt de Heere Jezus Wie zich als herder van de scha-

Begrip	Betekenis
Schaapskooi	Het Joodse systeem met de wetten
Deur	De deur heeft in Johannes 10, verschillende betekenissen. De eerste deur in de verzen 1 en 2 is de 'deur van de Schriften'. Het binnengaan door deze deur komt overeen met de vervulling van profetische voorzeggingen. Alleen degene die hieraan voldeed, kon de Joodse schaapskooi wettig betreden. Alleen Christus voldoet aan de voorwaarden om de Messias en Herder van Zijn volk te mogen zijn.
Schape	Iedere gelovige. Eerst alleen de Israëlieten, later ook de verlost uit de volken.
Dieven en rovers	Mensen die zich aanmatigen leiders van het volk Israël te zijn. Ze konden niet door de deur gaan, omdat de profetische uitspraken niet op hen sloegen.
Deurwachters	God Zelf, de Heilige Geest, Die ook door mensen heen werkt.

pen legitimeert, dus Wie door de deur naar binnen gaat en in Wie alle profetieën van het Oude Testament in vervulling gaan.

Als de Heere Jezus de Herder is – wie zijn dan de schape?

De kudde van de Heere Jezus bestaat uit gelovigen. Eerst waren het de gelovige Israëlieten die de Heere Jezus hadden aangenomen.

Ze waren een deel van de schaapskooi die aan het begin van Johannes 10 wordt genoemd. Deze kooi spreekt van het Joodse systeem, de wet. Degenen die de Heere Jezus (als Herder) aannamen, waren 'Zijn schape' en werden door Hem uit deze schaapskooi (het Joodse systeem) naar buiten geleid: 'en hij roept zijn eigen schape bij hun naam en leidt ze naar buiten' (Joh. 10:3b). Het naar buiten leiden was het gevolg van de algemene verwerping van de Heere Jezus door het volk, die door het kruis zichtbaar werd.

Met het naar buiten leiden begint er een nieuwe periode. Dat toont de Heere in Johannes 10:16: 'Ik heb nog andere schape, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.' Daarmee bedoelt Hij gelovigen uit de volken.

De goede Herder in tegenstelling tot de slechte herders

In de vele eeuwen van Israëls geschiedenis waren er telkens weer verkeerde, slechte herders. Zij verrijkten zich met de kudde. Ze deden zich voor als herders, maar waren dieven en rovers. Hun kenmerken worden beschreven in Johannes 10 en Ezechiël 34. Ze staan in groot contrast tot de goede Herder.

Ezechiël 34 schildert nog gedetailleerder hoe de huurlingen met de kudde omgingen (vs. 1-6). Wat was het gevolg?

- De kudde was overal verspreid, omdat ze zonder herder waren.
- Ze zijn alle dieren van het veld tot voedsel geworden.
- 'Mijn schape dwalen rond op alle

De huurling	De goede Herder
De schape zullen geen vreemde volgen, maar vluchten van hem weg, omdat ze zijn stem niet kennen (vs. 5)	'en de schape volgen hem, omdat zij zijn stem kennen' (vs. 4b) 'Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend' (vs. 14).
'Allen die vóór Mij gekomen zijn, zijn dieven en rovers (...) De dief komt alleen maar om te stelen, te slachten en verloren te laten gaan' (vs. 8, 10a)	De Heere Jezus: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben' (vs. 10b).
'Maar de huurling en wie geen herder is, die de schape niet tot eigendom heeft, ziet de wolf komen en laat de schape in de steek en vlucht; en de wolf grijpt ze en drijft de schape uiteen. En de huurling vlucht, omdat hij een huurling is en zich niet om de schape bekommert' (vs. 12-13).	'Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schape' (vs. 11).

bergen en op elke hoge heuvel. Over heel het aardoppervlak zijn Mijn schapen verspreid. Er is niemand die naar ze vraagt, en niemand die ze zoekt' (Ez. 34:6).

Als we bedenken dat het hier niet alleen om dieren, maar in figuurlijke zin om het volk van God gaat, stemt deze toestand verdrietig. Maar de verzen 11 en 15 geven een lichtpuntje: 'Zie, Ik zal Zelf naar Mijn schapen vragen en naar ze op zoek gaan (...) Ik zal Zelf Mijn schapen weiden en Ik zal ze Zelf doen neerliggen, spreekt de Heere HEERE.' Daarmee kondigt God aan dat Hij Zelf voor de kudde zal zorgen. Daarvoor werd Hij Mens – uiterlijk iemand zoals wij, innerlijk echter geheel anders dan wij en dan de zogenaamde herders die vóór Hem gekomen waren. Hij zocht niet Zijn eigen voordeel, maar het welzijn van de kudde, en het welzijn van ieder afzonderlijk schaap ligt Hem na aan het hart.

De goede Herder geeft Zijn leven

Zo maakt de Heere Jezus Zich daarop in Johannes 10 tweemaal bekend als 'de goede Herder':

- 'Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen' (vs. 11)
- 'Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; en Ik geef Mijn leven voor de schapen' (vs. 14-15).

Het eerste kenmerk is dat de goede Herder zijn leven geeft voor de schapen. In Johannes 15:13 zegt de Heere Jezus: 'Niemand heeft een grotere liefde dan deze, namelijk dat iemand zijn leven geeft [inzet, aflegt] voor zijn vrienden.' Deze onvoorwaardelijke, opofferende liefde vindt haar hoogtepunt daarin dat iemand zijn leven voor zijn vrienden geeft. Meer kan men niet geven. David illustreert iets van deze overgave door zijn kudde te beschermen tegen de leeuw en de beer en daarbij zijn leven te riskeren (1 Sam. 17:34-36).

Het tweede en derde kenmerk is dat Hij de zijnen kent en de zijnen Hem kennen. Kenmerkend voor de (goede) herder is ook dat de 'schapen [Hem] volgen, omdat zij zijn stem kennen' (Joh. 10:4).

Profetieën aangaande het oordeel over de herder

Parallel eraan dat de Heere Jezus Zijn leven vrijwillig gaf, werd Hij plaatsvervangend voor onze zonden aan het kruis door God veroordeeld. In het Oude Testament wordt door God het oordeel over Zijn Herder, de Heere

Jezus, aangekondigd. Daarvan spreekt Zacharia: 'Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legermachten. Sla die Herder' (hfdst. 13:7). Het zwaard staat voor oordeel en dood. Jesaja schrijft in hoofdstuk 53: 'Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen' (vs. 4b-5).

Uit andere oud- en nieuwtestamentische gedeelten weten we hoezeer Gods oordeel de Heere Jezus trof en welke nood Hij had. Dat wordt onder andere in Psalm 22 duidelijk, waar de Heere Jezus profetisch uitroept: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte' (vs. 2-3).

Vlak voor de kruisiging profeteerde de hogepriester Kajafas nog: 'dat Je-

zus sterven zou voor het volk, en niet alleen voor het volk, maar ook om de kinderen van God, overal verspreid, bijeen te brengen' (Joh. 11:51b-52). Dat is vanuit een andere optiek dan die van Zacharia, maar benadrukt echter opnieuw dat de Heere Jezus moest lijden en sterven. Jesaja schrijft echter ook over de zegenrijke vrucht die dat brengt: 'Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal ver zadigd worden' (hfdst. 53:11).

Zo is iedereen die zich in de plaatsvervangende dood van de Heere Jezus geborgen weet een deel van deze vrucht, en hoort dan tot de kudde van de goede Herder. Ze gedenken met dankbaarheid dat de Herder bereid was te lijden en te sterven.

Samenvatting

We zien in de goede Herder de Heere Jezus, hoe Hij Zijn leven heeft gegeven, opdat Hij ons eeuwig leven kan schenken. Dat betekende voor Hem dat Hij uit de hemel moest komen en Mens moest worden. Welk lijden het oordeel op Golgotha voor Hem betekende en wat Hij daarbij ondervond, wordt profetisch in Psalm 22 beschreven.

Kunnen wij enigszins invoelen wat het voor de Heere Jezus betekende om de goede Herder te worden?

Roger Paul

Vriendschap, partnerkeuze, relaties - wat zegt de Bijbel ons?

Deel 5: Volwassen worden – hoe gaat dat? Het lichamelijke aspect

We hebben al gezien dat de mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. We hebben ook gezien dat God, onze Schepper, het huwelijk met alles wat daarbij hoort, heeft bestemd voor een man en zijn vrouw, voor het leven. En dat omvat ook de seksualiteit; dus niet alleen geslachtsgemeenschap, maar ook knuffelen en liefkozen is géén cadeau van God voor tieners die het eens willen uitproberen. Het hoort thuis in het kader van één man en zijn ene vrouw, die door God aan elkaar zijn gegeven.

Het is nodig dat **elk** 'element' van ons mens-zijn **volwassen** is, voor we beginnen aan een relatie. Zoals we al hebben gezien: sommigen maken een grote rekenfout. Ze zien als tieners hun *lichamelijke* ontwikkeling, stellen vast dat ze geen kind meer zijn en dat 'alles' functioneert, en denken: nu zijn we er rijp voor. Niet dus. Bij *lichamelijke* volwassenheid hoort veel meer dan het functioneren van lichaamsdelen en organen. Er hoort ook bij dat je jezelf lichamen kunt verzorgen, dat je zelfstandig, rijp en verantwoordingsbewust bent in het dagelijkse leven; dat

je je verantwoording neemt, ook als het wel eens lastig is; dat je je werk goed doet; dat je je inzet voor anderen; dat je de consequenties van verkeerd gedrag op je neemt in plaats van ze af te schuiven.

Dat betekent in onze maatschappij meestal ook: eerst je school, opleiding of studie afmaken en een baan zoeken. Daarbij is vaak Spreuken 24:27 aangehaald: 'Regel uw werk buiten en maak het op de akker voor u gereed, en bouw daarna uw huis': eerst je werk op orde hebben, dus: éérs kunnen voorzien in je levensonderhoud (en dat van je toekomstige gezin), en pas daarna denken aan je eigen huis en het stichten van een nieuw huisgezin.

Waarom zou je dat doen? Omdat je je toekomstige vrouw liefhebt! Ja toch?!

EN ECHTE LIEFDE IS GEEN KWESTIE VAN GEVEN EN NEMEN, MAAR VAN JEZELF GEVEN VOOR DE ANDER.

Goddelijke liefde maakt geen rekensommetjes, maar geeft. Eigenliefde en egoïsme zoekt altijd zijn eigen belang, maar de liefde die God in onze harten heeft gegeven, zoekt zichzelf niet, maar wil graag het welzijn van de ander (1 Kor. 13:5).

Als je van iemand houdt, wil je graag voldoen aan de behoeften en verlangens die *zij* heeft; als je van haar houdt, cijfer je jezelf weg. Dan vraag je je af: waarmee kan ik *haar* een plezier doen? Wat vindt *zij* echt fijn? Waarin vindt *zij* voldoening? Wat doet *haar* goed?

Ik schrijf dit niet, omdat ik dat al begreep toen wij trouwden; de theorie kende ik wel, maar in de praktijk ben ik er enorm in tekort geschoten. Maar door schade en schande heen moet ik zeggen: wat heb ik de Heere Jezus daarmee onteerd! Maar ook: wat heb ik mijn vrouw daarmee tekort gedaan! Dat heb ik Hem en haar moeten belijden.

Ik had vanaf het begin moeten beseffen dat mijn gedrag veel meer moest

lijken op dat van de Heere Jezus (Ef. 5:23vv). Hij heeft Zijn Gemeente zo oneindig en volmaakt lief; Hij gaf Zichzelf helemaal voor haar op Golgotha. En Hij zet Zich nu nog steeds met hart en ziel in voor het welzijn van Zijn Gemeente, en van iedere verlost. Uit liefde, die zichzelf niet zoekt.

Als je begint na te denken over een levenspartner, denk dan niet: wie kan aan al **mijn** verwachtingen en verlangens voldoen? Natuurlijk komt die vraag bij je op; daarvoor ben je mens. Maar het is egoïstisch als je daarbij blijft; iedere onbekeerde stelt die vraag ook. Maar wij als gelovigen mogen de vraag omdraaien: **voor wie** kan ik iets betekenen? Voor wie kan en wil ik mijzelf weg-cijferen? Voor wie wil ik alles opgeven, om alleen aan haar (of: zijn) verlangens te voldoen?

Want als beide partners dezelfde wens hebben – te leven tot eer van de Heere, maar ook tot zegen voor de ander –, dan zal er zeker een rijke zegen komen.

Wordt vervolgd.

Erwin H.W. Luimes

Handelen en God laten werken

Als ons leven erg moeilijk is, stoppen we er vaak mee zelf wat te ondernemen en brengen dat dan misschien zo tot uitdrukking: 'We willen de zaak helemaal aan de Heere overlaten.' Maar is er eigenlijk wel zo'n direct verband tussen ons doen/niets doen en Gods werken?

Wachten – geestelijker dan handelen?

Eenzijds: geven wij God werkelijk meer ruimte om te werken als wij zelf minder handelen? Anderzijds: verhinderen wij God wellicht om te werken als we handelen, omdat ons handelen getuigt van gebrek aan godsvertrouwen? De antwoorden op deze vragen lijken in eerste instantie niet moeilijk. Maar is het mogelijk dat achter een dergelijk denken ook denkpatronen liggen die geen

standhouden vanuit Gods Woord? We willen proberen op de volgende bladzijden duidelijkheid te geven over deze basisvragen.

Er zijn momenten waarop we eigenlijk zouden moeten weten dat ons niet wordt gevraagd iets te doen. Bijvoorbeeld als wij van plan zijn iets te doen wat tegen Gods Woord is, of als er slechte motieven aan ten grondslag liggen. Bovendien zijn er gevallen waarbij onze plannen niet in overeenstemming zijn met Gods wil, hoewel ze niet direct

in strijd zijn met Gods Woord. Als wij daarentegen een duidelijke opdracht van de Heere hebben en uit liefde voor Hem willen handelen, is de afweging tussen doen of laten moeilijker. Met name als er hindernissen op ons pad komen en we met menselijke middelen nauwelijks succes kunnen verwachten.

Laten we als voorbeeld een geplande evangelisatiebijeenkomst nemen. Voor de ruimte is toestemming van het plaatselijk bestuur nodig en de eerste reactie klinkt erg negatief. Is dat zo'n moment waarop elk verder handelen eigenmachtig zou zijn en we de situatie alleen aan de Heere zouden moeten overlaten? Zouden we nu alleen nog moeten bidden en heel bewust van eigen stappen moeten afzien, zoals een persoonlijk bezoek aan het plaatselijk bestuur, een brief of een telefoontje? De gedachte daarachter zou dan zijn: ons handelen staat immers Zijn werken in de weg!

Israël voor de Rode Zee – wachten en toch handelen!

De gebeurtenis van het volk Israël voor de Rode Zee lijkt een voorbeeld te kunnen zijn waarbij God principieel van ons vraagt stil te staan tot Hijzelf ingrijpt. Het volk staat voor de zee waar ze nooit overheen kunnen komen, met achter hen het leger van farao. Via de bergen aan weerszijden kunnen ze in ieder geval niet snel genoeg ontkomen. Dan zegt Mozes tot het volk: 'zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag nog voor u zal bewerken! (...) De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn' (Ex. 14:13-14).

Hier zou je kunnen denken dat een verder handelen van het volk God in Zijn werken zou hebben gehinderd. Maar dat is beslist niet het geval. God zegt veeleer tot Mozes: 'Wat roept u tot Mij? Spreek tot de Israëlieten en zeg dat zij opbreken' (Ex. 14:15). God wilde

dus toch wat van ze. Maar Géén strijd en géén overgave, maar dat ze zouden opbreken. Hij wilde vertrouwen bij hen zien. Dit vertrouwen zou hun aanleiding geven om verder te trekken. Zo moest het volk weliswaar nog wel wat doen, maar voor de redding wilde alleen God zorgen.

Gods werken en ons handelen gaan dus absoluut samen. Welk verband is er nu tussen deze beide kanten?

Handelen – en daarbij vertrouwen!

God is soeverein. Ons handelen verhindert Hem niet, ons niet-handelen maakt Hem niet machteloos, anders

was Hij niet soeverein. Maar hoe ziet het eruit met ons vertrouwen? Als wij God gebrek aan vertrouwen laten zien, zal ons handelen niet tot zegen zijn, omdat wijzelf de redding tot stand willen brengen. Of we berusten erin, omdat we – zoals het volk Israël – de hoop op redding al hebben opgegeven. Dat zal op zijn beurt God ertoe bewegen anders met ons om te gaan dan Hij zou willen. In die zin kan ons handelen indirect het werken van God beïnvloeden. De sleutel ligt hier dan echter in het vertrouwen en niet in het handelen.

Het gaat om ons vertrouwen op God en onze afhankelijkheid van Hem. Als we handelen in vertrouwen op Hem, kan Hij werken. Als we daarentegen onszelf vertrouwen, handelen we in eigen kracht en kan Hij niet werken zoals Hij zou willen. In beide gevallen handelen wij, maar de houding van afhankelijkheid en onvoorwaardelijk vertrouwen maakt het verschil.

David en Goliath

David had dit goed begrepen. Hij kon goed overweg met zijn slinger en koos met zijn kennersblik vijf gladde stenen uit de beek. Hij was er zich daarbij volledig van bewust dat hij met deze vaardigheden alleen nooit de reus Goliath kon bedwingen. Toch zette hij deze vaardigheden in, zonder ook maar een moment te twijfelen dat niet zijn handelen, maar het werken van God de overwinning zou brengen:

'De HEERE, Die mij uit de klauwen van

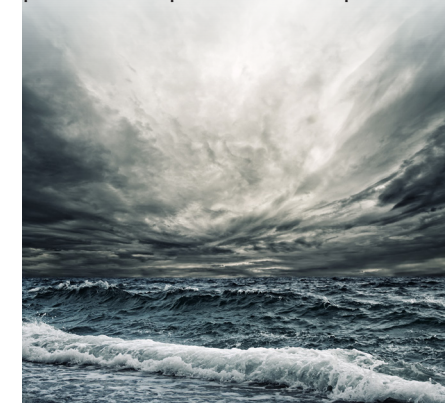
de leeuw gered heeft en uit de klauwen van de beer, Die zal mij redden uit de hand van deze Filistijn' (1 Sam. 17:37). Door de wapenrusting van Saul af te wijzen, ging hij bovendien niet in eigen kracht. Tegelijkertijd was hij echter bereid datgene voor de strijd in te zetten wat God hem had toevertrouwd.

Zo mogen ook wij onze vaardigheden voor God inzetten, maar tegelijkertijd nooit in zelfvertrouwen. We mogen onze krachten ter beschikking stellen aan de Heere, maar tegelijkertijd nooit in eigen kracht handelen: 'Een paard wordt gereedgemaakt voor de dag van de strijd, maar de overwinning is van de HEERE' (Spr. 21:31).

Onze denkpatronen

Van de vragen die we aan het begin tegenkwamen, is er nog één onbeantwoord: als ons handelen en Gods werken zo prachtig hand in hand gaan, waarom hebben we dan soms toch de indruk dat ons handelen God in de weg staat? Misschien omdat bij ons al te snel 'het handelen' en 'het handelen in eigen kracht' een en hetzelfde is? En misschien omdat we ons leven vormgeven naar het motto: 'God lost de grote problemen op, de kleine kunnen we zelf wel afhandelen'? Als we door zo'n houding – misschien slechts in het onderbewustzijn – worden gekenmerkt, hebben we een wereld geschapen waarin we God alleen nog willen laten werken voor de grote problemen. In zo'n wereld moeten we het werken in eigen kracht loslaten. Dat hebben we

echter bij de kleine dingen (nog) niet geoeffend, zodat we liever helemaal van het handelen afzien. Maar dat is een verkeerde weg; in eigen kracht lossen we noch de kleine noch de grote problemen op. Petrus lette op de wind

en de golven, maar hij zou ook bij een stralend blauwe lucht niet zonder een vast vertrouwen op zijn Heere over het water hebben kunnen lopen (Matth. 14:30).

En wanneer moeten we niets doen?

Met de juiste houding kunnen we dus zondermeer handelen en tegelijkertijd God laten werken. Kan het daarom toch juist zijn niets te doen? Absoluut. Alleen, zien we dan van eigen handelen af om Hem meer te vertrouwen of om Hem meer te laten werken? Het is een verkeerde gedachte dat we de Heere automatisch meer zouden vertrouwen door ons eigen handelen te beperken of te staken. Het is veelmeer de vraag of we wat doen of niet doen. Hiervoor mogen we de Heere om Zijn leiding vragen.

Het antwoord is alleen te geven vanuit de persoonlijke relatie met onze Heere. Daarbij is de vraag: 'Doe ik wat? nauw verbonden met de vraag: 'Wat doe ik?' Door een vertrouwelijke omgang met mijn Meester leer ik of en – zo ja – hoe Hij mij wil gebruiken. Daarbij gaat het niet om de vraag of ik de opdracht aandurf, maar of het in de actuele situatie de weg van de Heere voor mij is, of dit nu Zijn wil is, en of ik Hem langs deze weg kan eren.

Als we terugkomen op het voorbeeld van de evangelisatiebijeenkomst, betekent dit dat we de vraag of we verdere activiteiten op touw moeten zetten of niet, niet ondubbelzinnig kunnen beantwoorden. We laten ons handelen in ieder geval niet achterwege om daarmee de Heere meer ruimte te kunnen geven of ons vertrouwen op Hem daarmee te bewijzen. We gaan echter ook niet over tot handelen, opdat we onszelf vanwege het succes op de borst kunnen kloppen.

Geloofsdaden zijn bovendien naar menselijk oordeel niet altijd verstandig en beloven niet altijd succes. Een slinger was bijvoorbeeld niet geschikt om

tegen een reus in volle wapenrusting te strijden. En toch zette David dit middel in. Maar hij was er ook zeker van dat dit zijn persoonlijke opdracht van God was. En om hier persoonlijk achter te komen, resteert de eigenlijke stap van afhankelijkheid. Hier hebben we de doorleefde nabijheid van Hem nodig die ons in de situatie van dat moment Zijn stem laat horen.

Samenvatting

Als we ons in een moeilijke situatie bevinden en in gebed om hulp vragen, stellen we ons de vraag: 'Moeten we zelf nog wat ondernemen of moeten we de zaak geheel aan God overlaten?' Daarop is geen algemeen sluitend antwoord te geven. Het gaat hier eerder om een vraag die in de weg van de persoonlijke leiding van de Heere, en dus vanuit onze de relatie met Hem kan worden beantwoord. Principieel gezien kan menselijk handelen Gods werken niet verhinderen of beperken. Vooral dan als het met een oprecht hart en in gebed gebeurt, zal God onze inspanningen zegenen. Ook ons vertrouwen in Zijn werken wordt niet automatisch minder als we zelf wat ondernemen. Wel geldt echter als voorwaarde voor een handelen van onze kant dat we in afhankelijkheid van Hem bezig willen zijn. Dit betekent ook dat we weliswaar onze vaardigheden voor Hem inzetten, maar er nooit in overmoedig zelfvertrouwen.

Olaf Müller

De dag beginnen

De wekker gaat. Nog moe kijkt Hanna op de klok. 'Oh nee, de nacht is alweer voorbij!' Ze overlegt bij zichzelf om nog even te blijven liggen. Maar nee, ze weet dat het een inspannende dag wordt en er veel dingen moeten worden gedaan. En voor ze daarmee begint, wil ze wat tijd hebben om ook voor deze dag kracht uit de gemeenschap met haar God te putten.

Nu moet ze zichzelf aanpakken en opstaan – dat voelt ze duidelijk. Even herinnert ze zich wat er vorige week gebeurde, toen ze bleef liggen en zich daardoor versliep. De hectiek en al die stress wil ze vandaag niet hebben. Dus kom op!

Ze neemt snel een bad en maakt zich klaar. Daarna is ze wakker genoeg om te bidden. Haar gebedsleven is veranderd sinds ze beseft dat ze bij het bidden in de geest voor God in de hemel is. Ze staat voor de 'troon van de genade' (Hebr. 4:16).

Dan opent ze de Bijbel en beseft dat God nu Zelf tot haar wil spreken. Een tijdje geleden heeft ze een Bijbelrooster aangeschaft, zodat ze elke dag een bepaald gedeelte leest en deze daarop kort samenvat. Ze heeft zich er maar al te vaak op betrappt dat ze de Bijbeltekst maar vluchtig doorneemt en niet bewust leest. Zo kon God niet echt tot haar spreken. Vergeleken met de vele uren van een dag, zijn het maar enkele minuten die Hanna 's morgens in alle rust met haar Heere doorbrengt. Maar het zijn heel belangrijke minuten. Niet alleen in het leven van Hanna, maar ook in jouw en mijn leven.

1 Timotheüs

En buiten alle twijfel, groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is gelooft in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.

1 Timotheüs 3:16

1 Timotheüs (de naam betekent 'God erend') is geschreven aan een persoon, een jongeman voor wie Paulus blijkbaar een diepe genegenheid had. Omdat deze Timotheüs een timide, bescheiden karakter had en toch gaven van God gekregen had, moest hij aangespoord worden tot een verantwoordelijkheidsgevoel wat betreft het gepaste gedrag 'in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God' (3:15).

Zijn bediening was hem niet geschonken om die onafhankelijk uit te oefenen, maar omwille van het welzijn van de Gemeente, het lichaam van Christus. Hij kreeg ook de opdracht om erop toe te zien dat de gezonde leer bewaard bleef in de plaatselijke gemeente, en dat de orde gehandhaafd werd door het werk van opzieners en dienaars.

De Gemeente behoorde ook een plaats van gebed te zijn (hfdst. 2).

Daarnaast wordt de Gemeente in hoofdstuk 3 'de zuil en het fundament van de waarheid' genoemd – een getuigenis van Gods wezen, dat geopenbaard is in het vlees. Het getuigenis gaat verder met dat de Geest van God Hem openlijk rechtvaardigt door op Hem neer te dalen bij Zijn doop. Maar ook door de kracht van Zijn zalving die zichtbaar is in Zijn leven. Het is ook een getuigenis van het feit dat God in Christus verschenen is aan engelen die Hem tevoren nooit gezien hadden. En Hij is gepredikt onder de volken, een wereldwijd Evangelie geschonken aan heel de mensheid. 'Gelooft in de wereld', of het nu gaat om velen of weinigen maakt geen verschil, maar het geloof heeft gereageerd op zo'n openbaring. 'Opgenomen in heerlijkheid' maakt de opsomming van gezegende feiten compleet, waarvan de gemeente een getuige is.

Leslie M. Grant

Is de doodstraf 'Christelijk'?

Best Volg Mij!-team,

Toen ik in de archieven van jullie tijdschrift zat te spitten, stuitte ik op een interessant artikel over een actueel onderwerp: de doodstraf. Het ging er hoofdzakelijk om of het de wil van God is dat de overheid mensen ter dood veroordeelt. Na dit gelezen te hebben, kwam de vraag bij me op of een Christen, dus een individu, met al zijn Christelijke waarden überhaupt de doodstraf mag verdedigen, en wat de Bijbel (zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament) over deze thematiek zegt. En wanneer is een Christen überhaupt een Christen? Wat is er zo typisch aan een Christen? Wat zijn Christelijke waarden?

Met hartelijke groeten,

L.

Beste L.,

Hartelijk dank voor je mail! We zijn blij dat je niet alleen belangstelling hebt voor nieuwe, maar ook voor oudere artikelen. Het onderwerp doodstraf blijft door de terechtstellingen in de VS en door sommige andere gebeurtenissen actueel.

1. Doodstraf – iets on-Christelijks?

Zoals al eens geschreven, heeft God naar Romeinen 13 overheden ook in de Christelijke tijd 'het zwaard' in handen gegeven. Waar diende in de tijd van Paulus het zwaard voor? Het was een wapen waarmee iemand gedood kon worden. Daarom ligt het voor de hand bij de vermelding van het zwaard in Romeinen 13:4 de doodstraf als handlingsmogelijkheid van overheidswege erbij te betrekken: 'Zij [de vorsten, de overheid, de regering] is immers Gods dienaars, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaars, een wreekster tot straf [letterlijk: tot toorn] voor hem die het kwade doet' (Rom. 13:4).

God heeft de overheid tot op de dag van vandaag dit middel gegeven om het kwaad te bestraffen. Daarmee is het een afschrikings- en vergeldingsmiddel dat ook nu overheden kunnen inzetten tegen het kwaad, d.w.z. tegen moordenaars (vgl. Gen. 9:6). Daarbij moeten we natuurlijk bedenken dat helaas veel overheden dit recht geheel verkeerd gebruiken en dat er veel juridische vergissingen voorkomen. Daarom behoren wij ook in dit opzicht voor personen in overheids- en besluitorganen te bidden. Maar dit misbruik verandert niets aan de principiële machtsbevoegdheid en het machtsbevel zoals God die heeft gegeven.

God schrijft dat zo voor. Mogen wij als Christenen dat dan niet eveneens zo zien? We moeten alle dingen beoor-

delen zoals God ze beoordeelt. Juist dat is Christelijk. Dat betekent niet dat Christenen het 'uitvoerend instrument' van de doodstraf zouden moeten zijn. Want voor ons persoonlijk leven geldt dat we namens Christus moeten vragen: 'Laat u met God verzoenen' (vgl. 2 Kor. 5:20). Wij geven aan de mensen de goede boodschap van het kruis door. Daarom zullen we het zeker, indien ook maar enigszins mogelijk, vermijden om daadwerkelijk het 'zwaard' van de overheid te dragen. Toch verbiedt Gods Woord ons dat niet.

Zouden Christenen voor de doodstraf moeten demonstreren?

In alle gevallen houden we datgene voor rechtvaardig wat God in Zijn wijsheid de overheden opdraagt. Wie dit middel principieel uitsluit, neemt Gods Woord op dit punt niet serieus.

Wij gaan als Christenen in Nederland, waar de doodstraf is afgeschaft, hier niet voor demonstreren. Want Christenen behoren als hemelburgers niet actief invloed uit te oefenen op de verantwoordelijkheid van de staat. In Romeinen 13 worden we niet opgeroepen om daarvoor in het openbaar de straat op te gaan of petitie te ondertekenen, zodat de staat zijn verplichtingen in acht neemt. Wij hebben de opdracht om ons aan dit door God ingestelde wettige gezag te onderwerpen. Bovendien bemoeien we ons niet met zaken waarvoor we niet verantwoordelijk zijn: 'Maar laat niemand van u lijden (...) als iemand die zich met de zaken van iemand anders bemoeit'

(1 Petr. 4:15). Sommigen 'lijden' omdat ze aan een demonstratie tegen de handwijze van de overheid deelnemen en daarbij door overheidsdienaren weggedragen of in hechtenis genomen worden. Als het daarbij om een Christen gaat, handelt hij in tegenspraak met de woorden van Petrus en daarmee met het Woord van God.

Sinds wanneer bestaat de doodstraf?

Overheden hebben al sinds de tijd van Noach de taak het kwaad te veroorzaken en te berechten, zo nodig met het zwaard. Tegen Noach werd na de vloed gezegd: 'Voorzeker, Ik zal vergelding eisen voor uw bloed, voor uw levens. Van de hand van alle dieren zal Ik vergelding eisen; ook van de hand van de mens, van de hand van ieders broeder, zal Ik vergelding eisen voor het leven van de mens. Vergiet iemand het bloed van de mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden; want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt' (Gen. 9:5-6).

Dat laat zien dat God zelfs wil dat dieren worden gedood als ze mensen hebben gedood. Dat bevestigt Hij later in overeenkomstige verordeningen in de wet opnieuw. Het ging God echter met name ook toen al om mensen die anderen ombrengen. Deze verantwoordelijkheid om mensen te berechten, heeft God sinds dat tijdstip aan menselijke overheden overgedragen. Dat heeft betrekking op zowel de tijd van het Oude- alsook het Nieuwe Testament, want in Noachs tijd bestond de wet

van de Sinaï nog niet, (waaronder wij als Christenen vandaag ook niet leven). Zou God ons in het Nieuwe Testament soms een verandering van Zijn principe hebben geopenbaard? Hij heeft het tegendeel gedaan en in de genoemde gedeelten dit principe bevestigd.

Is de doodstraf in tegenspraak met Christelijke waarden?

Deze vraag heeft dus niets te maken met 'Christelijke waarden', of met de tijd waarin men leeft. Want overheden maken geen deel uit van het Christelijke geloof, maar hebben van onze Schepper-God taken in de (natuurlijke) schepping toebedeeld gekregen. Dat staat los van het feit of ze in de Christelijke tijd of in een eerder tijdperk regeermacht bezaten. Wij zijn immers niet alleen Christenen, maar tegelijkertijd schepselen van God. Als zodanig stellen we ons onder het gezag van overheden en verdedigen we alles wat God heeft ingesteld.

De vraag van de doodstraf heeft dus daarmee te maken dat we schepselen van God zijn. Ze kan worden beantwoord los van het gegeven of men in de Christelijke tijd of in een voor- of post-Christelijke tijd leeft.

2. Wat betekent het Christelijk leven?

Voorts vraag je wanneer een Christen werkelijk Christen is, of, anders uitgedrukt: wat betekent het om Christen te zijn? Het is interessant om te zien dat we de uitdrukking 'Christen' maar drie keer in Gods Woord tegenkomen.

Christenen in de Bijbel

1. In Handelingen 11:26 lezen we dat de discipelen voor het eerst in Antiochië Christenen werden genoemd. Vroeger dacht ik dat de benaming ontstond doordat men in het leven van deze gelovigen veel van Christus kon zien. Maar dat kan niet juist zijn. Want Antiochië was een stad die ver van Jeruzalem vandaan lag. Er woonden groten-deels heidenen die de Heere Jezus over het algemeen niet kenden en daarom ook niet het leven van deze gelovigen met dat van Christus konden vergelijken. Nee, deze verlost werden juist Christenen genoemd omdat ze elke keer weer over de Heere Jezus vertelden (en een levensstijl hadden die ook in de ogen van ongelovigen voorbeeldig was). Vermoedelijk was 'Christen' daarom in eerste instantie een spotnaam.
2. Met Agrippa wordt dit begrip opnieuw door een ongelovige gebruikt met het oog op een verlost. Hij zegt tegen Paulus: 'U overtuigt mij bijna om Christen te worden!' (Hand. 26:28). Hij bedoelt daarmee dat hij er bijna toe werd gebracht om tot deze verachte groep te gaan behoren.
3. Petrus schrijft in zijn brief dat ieder van ons bereid moet zijn om als 'Christen' te lijden (1 Petr. 4:16).

Als Christen bekendstaan

Er is een voorwaarde aan verbonden om Christen te kunnen zijn: persoonlijke bekering. Als Christen bekendstaan

houdt echter meer in. Het is namelijk nodig om Christus te belijden. Dat gebeurt eerst door een mondelinge belijdenis en door de doop, waardoor ik me aan de kant van de Heere Jezus schaar. Dan moet mijn leven echter met name door twee dingen worden gekenmerkt:

1. Christenen leven zoals Christus heeft geleefd. De Heere Jezus is zijn voorbeeld, op Wie hij wil lijken, Die hij volgt.
2. Christenen vertellen andere mensen over de Heere Jezus. Ze wijzen op hun Redder en hun voorbeeld (vgl. Mark. 16:15; Hand. 1:8; 17:30; Op. 2:13). Dit 'vertellen' begint met een levenswandel waardoor we als lichten in de wereld schijnen (vgl. Fil. 2:15), zodat ons mondelinge getuigenis van de Heere Jezus geloofwaardig is. Dat alles dienen we in wijsheid te doen (Kol. 4:5), zodat ons getuigenis het waard is om aangenomen te worden

Concreet?

Op deze manier kan alleen iemand leven die 'op de Heere Jezus ziet'. Mozes glansde toen hij van de berg Sinai terugkwam, waar hij met God had gesproken en meerdere heerlijkheden mocht zien (vgl. Ex. 34:29). Hoe gaat dat concreet? We kunnen de Heere Jezus zien als we in de Bijbel over Hem lezen en in het dagelijks leven steeds opnieuw vragen: 'Heere Jezus, wat moet ik vandaag wanneer en hoe doen?' Je kunt er dan zeker van zijn dat je Hem in de praktijk zult 'ervaren', hoe Hij je leidt in levenssituaties.

3. Wat zijn Christelijke of Bijbelse waarden?

Tot slot vraag je nog naar Christelijke waarden. Die zijn er inderdaad, zowel in het Oude- als in het Nieuwe Testament. In principe verschillen deze niet veel van elkaar. Als we bijvoorbeeld worden opgeroepen tot gastvrijheid, dan wel gemaand worden om lief te hebben, dan was dat er ook al in het Oude Testament. Dat geldt voor veel praktische aanmaningen. Maar pas in onze Christelijke tijd zijn er minstens drie wezenlijke geloofsfundamenten:

1. een volbrachte verlossing – door de Heere Jezus aan het kruis;
2. een verheerlijkte Mens in de hemel – Christus Jezus;
3. het persoonlijke bezit van de Heilige Geest, Die in elke verlore (en in de Gemeente van God) woont.

Alleen Christenen weten dat ze door het werk van de Heere Jezus aan het kruis zijn gered. Alleen zij kunnen heilzekerheid bezitten. Bovendien bezitten ze door de Heilige Geest een krachtbron waarop ze kunnen bouwen. En Gods Geest richt hun ogen steeds weer op de Heere Jezus. Christus leeft echter niet meer op aarde, maar is verheerlijkt in de hemel. De blik op Hem in de heerlijkheid geeft ze nieuwe kracht voor elke dag.

Licht en liefde in concrete levenssituaties

Daardoor zijn de verlost en vandaag in staat 'Christelijke waarden' te verwirkelijken. Petrus noemt dit 'deugd'

(2 Petr. 1:5), een leven met geestelijke energie en vastberadenheid. Johannes verbindt het Christelijke leven met het eeuwige leven (1 Joh. 2:24,25), dat God ons in de Heere Jezus heeft geschonken. Paulus betreft het op de nieuwe mens waarmee we bekleed zijn (Kol. 3:9,10).

De drie schrijvers verbinden het Christelijke leven ten slotte hiermee dat we Gods Wezen tonen: 'licht en liefde' (1 Joh. 1:5; 4:8). De Christelijke waarden die ons moeten kenmerken, bijvoorbeeld innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld, verdraagzaam-

heid en vergevingsgezindheid (Kol. 3:12 e.v.), gehoorzaamheid en gerechtigheid (1 Joh. 2:3 e.v.), kunnen tot deze Wezenskenmerken van God, namelijk 'licht en liefde', worden teruggeleid.

Christelijke waarden laten dus iets zien van de heerlijkheid en het handelen van God. Hij heeft dat in de Heere Jezus zichtbaar gemaakt, Die net zo gehandeld heeft toen Hij hier op aarde leefde. Wie daarom de voetsporen van de Heere Jezus volgt, laat ten volle Christelijke waarden zien.

Ik hoop dat deze opmerkingen je vragen hebben beantwoord.

Hartelijke groeten in de Heere Jezus,

Manuel

*En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, **dat God licht is** en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.*

1 Johannes 1:5

*Wie niet liefheeft, kent God niet, want **God is liefde.***

1 Johannes 4:8

'Jezus Christus' – Redder en Heere

*'En er waren herders in diezelfde streek, die zich ophiel-
den in het open veld en 's nachts de wacht hielden over
hun kudde. En zie, een engel van de Heere stond bij hen
en de heerlijkheid van de Heere omscheen hen (...)'*

Lukas 2:8-9.

Veel mensen horen of lezen tijdens kerst de 'kerstboodschap'. Een klein gedeelte daarvan vinden we hierboven – eenvoudig en toch tegelijk opzienbarend.

In de stilte van de nacht verscheen aan de herders van Bethlehem, volledig onverwacht, een engel van God en met hem een voor hen ongekende heerlijkheid. Deze mannen zagen zich plotseling tegenover een heel andere werkelijkheid geplaatst, die helemaal reëel was, ook als die al hun ervaringen tot nu toe ver te boven ging.

Deze wonderlijke gebeurtenis was het passende kader voor de boodschap van de hemelse bode: '(...) want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u geboren is de Zaligmaker, in de stad van David; Hij is Christus, de Heere' (vs. 10-11). Het spreekt vanzelf dat de herders haastig op weg gingen naar het Kind in de kribbe. Ze troffen het aan zoals de engel het hun had aangekondigd. En net zo spontaan maakten zij overal bekend wat ze in deze bijzondere nacht hadden gezien.

Laten we wat tijd nemen om na te denken over de diepe inhoud van deze boodschap! – Het kind dat toen geboren is, is de Zaligmaker en de Heere van de wereld. Beide zijn waar, maar alleen de oprechte gelovigen krijgen deel aan het heil: Christus, de Heere, verzoent ze door Zijn kruisdood met God en opent hun de weg naar de hemel.

Iedereen is uitgenodigd om deel te hebben aan deze 'grote blijdschap'.